

РЕШЕНИЕ

№ 4792

гр. София, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **4987** по описа за **2022** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в. от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Г. А. Ю., [населено място], чрез адвокат Д., срещу решение № 1307/13.04.2022 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 2878/2022 г. на Софийски районен съд (СРС) – Наказателно отделение, (НО), 135 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № НП – 19/03.02.2022 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ).

С оспореното НП на касатора, е наложено административно наказание глоба в размер на 1 000 лева за извършено нарушение по чл.38, ал.1, т. 2 вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ, на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от с.з.

В жалбата се оспорва в цялост решението на районния съд като незаконосъобразно, а така наложеното наказание е явно несправедливо. Счита, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС, както и атакуваното НП.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се представлява. От пълномощника му адвокат Х. е представено становище по съществуващото на спора.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по

жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че Г. Ю. е заемал длъжността „общински съветник“ в Общински съвет – [населено място] и не е подал пред КПКОНПИ в законовоустановения срок по чл. 38, ал.1, т. 2 от ЗПКОНПИ декларация за придобитото имущество и доходи през предходната календарна година. Срокът за подаване на декларацията е изтекъл на 17.05.2021 г. (първия работен ден след 15.05.2021 г.). Такава е била подадена едва на 04.08.2021 г., със закъснение от 2 месеца и 18 дни.

На 17.10.2018 г. за констатираното нарушение е съставен АУАН. Въз основа на акта е издадено процесното наказателно постановление.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил последния.

Административен Съд С. – град, Х.-ти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Съобщението за изготвеното решение на СРС е бил уведомен, чрез сътрудник на 26.04.2022 г. Жалбата е подадена чрез Софийски Районен Съд на 09.05.2022 г. /вх. 91251/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал подробно всички релевантни за спора обстоятелства, като е изложил изключително пространни и задълбочени мотиви. Правилно е констатирано извършването на нарушението въз основа на събраните по административно-наказателната преписка доказателства. Изложените мотиви и направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

Настоящата инстанция споделя правните изводи на СРС, че от събраните по делото доказателства се установява безспорно, че Г. Ю. е административнонаказателно отговорно лице по реда на ЗПКОНПИ, тъй като е задължено лице по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 и в качеството си на общински съветник е задължен да подава ежегодна декларация относно придобитото имущество, получените доходи, дадените обезпечения по чл. 37, ал.1, т. 1-11 от ЗПКОНПИ през предходната календарна година в срок до май на текущата година.

Нормата на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ – вменява задължение декларацията за

имущество и интереси да се подава ежегодно до 15 май- за предходната календарна година, а в чл. 35, ал. 1, т. 2 от с.з. е конкретизиран вида на декларацията. В конкретният случай се установи, че касаторът е подал своята декларация на 04.08.2021 г., т.е. извън законоустановения срок, а именно на 17.05.2021 г. (първия присъствен ден, следващ 15.05.2021 г.

Не се споделят твърденията на касатора за наличие на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Това е така, защото конкретното деяние не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от същия вид. Продължителният период на бездействие от страна на задълженото лице, в резултат на което при закъснение от два месеца и 18 дни защитените обществени отношения са били засегнати с достатъчно висок интензитет, само по себе си се явява отегчаващо обстоятелство, което изключва възможността случаят да бъде квалифициран като маловажен.

Настоящата инстанция по отношение на размера на санкцията 1 000 лв., поради факта, че административно-наказващият орган я е наложил в минимален размер и приема същата за правилно определена.

По изложените съображения, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, X.-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1307/13.04.2022 г., постановено по нахд № 2878/2022 г. на СРС - НО, 135 състав.

Решението е окончателно.